

още и друго едно правило върху употребението то на буква ж въ языкъ тѣ има думи въ корень тѣ на които се заподирватъ два слога съ гласна та бук. е на който отъ тѣхъ падне ударение то; неговата гласна, или негово то е ще бжде написано съ бук. ъ така: *бесѣда, желязо* и др.

Относително до азбука та и нейното подраздѣленіе нищо се не говори въ настоящій тѣ *Грамматическій Сѣбѣ*, защото то това го има въ еѣка една друга Грамматика, и освѣнъ туй, то остава работа на преподавателъ тѣ, като докаже на ученици тѣ за еички гласни и съгласни, т. е. че буква ж се измѣнява въ ч и х на ш и е, з на же и на з, защото тѣ ще срѣцатъ въ Словопроизводство то тѣзи измѣненія на съгласни тѣ и тѣхно то преименуване една въ друга, като: *слушѣ — слушаѣ, правѣ — правиѣ, близѣж — близѣжѣ, Богѣ — Боже, крѣшавѣж — крѣстиѣж, гошавѣж — гостениѣж, предѣж — прежеда*. Тукъ буква ж влиза въ корень тѣ преди бук. ъ, за да я омежи и да ѣ даде едно благозвучие.

И тѣй тая ми книжка, по свое то съдържаніе, не ще има никакви други притязанія предъ благоразумна та критика, освенъ да видѣж да ли еѣмъ сполучилъ въ цѣль та еѣ и да-ли по този начинъ преподаваніе то и изучаваніе то на Словопроизводство то, или части тѣ на Рѣчь та, ще бжде нѣкакъ по-нагледно и по-сѣзнателно за крѣхки тѣ дѣтински уѣбѣе, въ еѣщото време, като употребиѣхъ и единъ много простъ и лекъ языкъ.

Най-сетнѣ, ако този мой трудеѣ намѣри приемъ и предложений тѣ ми кроеѣж се удобри, то това ще бжде за мене едно твърдѣ голѣмо възнаграждение.

СЛИВЕНЪ,

1 Септемвр. 1883 год.

Сѣставителъ тѣ.